

Cesvaines evaņģēliski luteriskās

Draudzes Vēstis

Nr.10(28)

2012. gada 2. septembris – 6.oktobris

GANĀ SLEJA

Draudzes gans Hanss Jensons

Mācīsimies!

Šeit Latvijā ir ļoti izteikts, ka skolās mācību gads sākas ar pirmo septembri. Ir sveicams, ka tas tiek skaisti iesākts ar svinīgiem pasākumiem pirmajā skolas dienā. Ir tā sajūta, ka tas tiek novērtēts, ka visiem ir iespēja mācīties skolās. Tagad mums tas vairāk vai mazāk liekas pašsaprotams, bet kādreiz tā nebija.

Kāpēc mācīt visiem cilvēkiem lasīt?

Manuprāt, ir divas lietas, kas veicināja tautas skolas īstenošanu. Viens vairāk praktisks jeb tehnisks - proti 15.gadsimta beigās tika izgudrota drukāšanas tehnika. Līdz tam grāmatas pārrakstīja ar roku, bet līdz ar jauno tehniku varēja daudz vairāk un ātrāk pavairot lasāmvielu un līdz ar to lasāmviela kļuva pieejamāka.

Otra lieta bija vairāk ideoloģiska vai garīga rakstura. Reformācija, kas notika 16.gadsimta sākumā, labi „sakrita” ar šo jauno tehnoloģiju ieviešanos, jo, piemēram, Lutera tēzes un raksti varēja tikt izplatīti tam brīdim neparasti plaši un ātri! Mārtiņš Luters iztulkoja Bībeli pirmo reizi vācu valodā, lai cilvēkiem bez latīņu valodas zināšanām būtu pieejams Svēto Rakstu teksts. Svarīgi bija, ka cilvēki varēja arī paši tikt pie avotiem savā saprotama valodā. Bet otrs solis pēc tam bija nodrošināt cilvēku izglītību, lai viņi arī varētu to izmantot, proti lasīt. Tātad, lai dotu visai tautai izglītību, lasīšanas iespēja sākotnēji bija ar šo motivāciju, lai visi paši varētu lasīt Bībeli!

Ilgu laiku Bībele un Baznīcas dziesmu grāmata bija pirmās un bieži arī vienīgās grāmatas, kas tika iegādātas mājās ģimenē. Cik ģimenēm šodien mājās trūkst Bībele un cik daudziem no mums tā ir pirmā, svarīgākā,

dārgākā grāmata no tām, kas mums ir mājās!?!

Kāpēc tik svarīgi lasīt Bībeli?

Nebija tā, ka Dieva vārds nebija pieejams arī pirms tam, bet pieejamība bija ierobežotāka, fragmentāriskāka, bet kad Bībele bija iegādājama tautas valodā, tas kļuva pieejamāks savā veselumā.

Kāpēc Bībele ir tik svarīga? Jo caur to mēs uzzinām vissbūtiskāko par mūsu dzīvi. Tā ir atklāsme par tādām lietām, ko mēs citādāk neuzzinām. Tur ir atbilde uz tā saucamiem eksistenciālajiem jautājumiem - kāpēc mēs esam, ar kādu mērķi mēs esam radīti, no kurienes mēs nākam un uz kurieni mēs ejam? Tā ir arī mīlestības vēstule mums. Dievs ar Saviem vārdiem grib mūs pārliecināt, ka mēs neesam šeit nejaušības dēļ, mēs esam no pat visaugstākā Dieva gribēti un mēs esam, jo Viņš ilgojas būt attiecībās ar tādiem indivīdiem, kādi mēs esam un ko Viņš pats ir radījis. Bībele arī norāda mums, kur mēs varam atrast palīdzību, patvērumu un atbalstu. Šeit ir arī atrodamas atbildes uz grūtiem jautājumiem, kas ir saistīti ar ciešanām, grēku un nāvi. Un pāri visam mums ir dots evaņģēlijs - labā vēsts, ka Dievs nav atstājis mūs, Viņš mūs tik ļoti mīl „*ka Viņš devis Savu vienpiedzimušo Dēlu, lai neviens, kas Viņam tic, nepazustu, bet dabūtu mūžīgo dzīvību*” (Jņ. 3:16)

Bībelē ir arī pamācības, kas palīdz mums dzīvot saskaņā ar Dievu, sevi un ar līdzcilvēkiem. Tā dzīvojot mēs dzīvojam pa īstam, pilnvērtīgi, saskaņā ar savu būtību un mērķi. Vai tas nav svarīgi, un vai tas arī nav tas, kas dod arī paliekošo gandarījumu!?

Bībele arī dod mums garīgo barību. „*Cilvēks nedzīvo no maizes vien, bet no ikkatra vārda, kas iziet no Dieva mutes.*” (Mt.4:4) Tas parāda, ka mēs neesam tikai dzīvnieki, bet garīgas būtnes, ka mūsu iekšējais cilvēks mums jābaro ar Dieva vārdiem.

Kad kāds pārceļas uz jaunu mājvietu, parasti pie viņa iet ar sālsmaizi. Būtu skaisti pie šīs tradīcijas klāt likt to, ka arī tiek nesta garīgā maize, Bībele. Ar to mēs palīdzam viens otram būt nodrošinātiem ar Dieva vārdiem!

Vai pedagogi ir vajadzīgi?

Es domāju, ka visi piekrīt, ka jā. Vārds „pedagogs” burtiski nozīmē „kas vada bērnus” un sākumā par tiem sauca tos, kas pavadīja bērnus uz skolu un atpakaļ. Tikpat pašsaprotamam vajadzētu arī būt tam, ka mums savā garīgajā dzīvē vajag pedagogu, un Dievs mums piedāvā Svēto Garu. Par Viņu Jēzus, Mācītājs ar lielu burtu, saka: „*Bet, kad nāks Viņš, Patiesības Gars, Tas jūs vadīs visā patiesībā; jo Viņš nerunās no Sevis paša, bet runās to, ko dzirdēs, un darīs jums zināmas nākamās lietas. Tas Mani cels godā, jo Viņš ņems no tā, kas ir Mans, un jums to darīs zināmu.*”

Svētais Gars ir persona, mūsu Pedagogs, kas runā, kas pārnestā nozīmē var ņemt mūs pie rokas un vadīt, ja mēs Viņam to tikai ļaujam. Interesanti ir, ka Svētais Gars ir tas Pedagogs, kas turpina mācīt to pašu, ko Jēzus māca, Viņš neved pie citiem avotiem, bet pie Jēzus mācības, pie Viņa, kas ir „ceļš, patiesība un dzīvība.” (Jņ.14:6).

Tad Svētais Gars mūs māca caur atkārtošānu: *Bet Aizstāvis, Svētais Gars, ko Tēvs sūtīs Manā Vārdā, Tas jums visu mācīs un atgādinās jums visu, ko Es jums esmu sacījis.* (Jņ.14:26) Atkārtošāna, kā mēs zinām, ir zināšanu māte. Atkārtošāna arī palīdz mums neaizmirst, un Viņš arī atgādina mums tajā brīdī, kad šīs zināšanas ir svarīgi īstenot konkrētā situācijā. Jo ir svarīgi ne tikai to paturēt prātā, bet arī īstenot to savā dzīvē.

Palīdzība lai orientētos.

Šajās pārdomās, kurās es sāku skatīties atpakaļ, lai mēs paturam prātā, ka bija laiki, kad bija ļoti maz lasāmvielas, es gribu turpināt pārdomāt par to, ka šodien mēs dzīvojam tādā pārpildītā informācijas laikmetā, ka šodien ir ļoti svarīgi *pareizi izvēlēties* to, ko mēs lasām un atrast to, ko mums vajadzētu lasīt. Nevar lasīt visu to, kas ir pieejams, bet jāizvēlas no tā visa daudzuma, jo mūsu lasīšanas laiks ir ierobežots. Pirmkārt, ir svarīgi *zināt* ko meklēt, neļaut citiem vai reklāmai noteikt to, kas jālasa. Otrkārt, kas ir mans motīvs, vai es meklēju tikai īslaicīgas, pasaulīgas un egoistiskas, vai arī garīgas atziņas un zināšanas, kas ir saistītas ar mūžīgām lietām. Treškārt, kas ir mans mērķis manai lasīšanai, kādus augļus es gribu redzēt. Šeit atkal mums ir dots Svētais Gars, kas ir gatavs mums palīdzēt, ja mēs ļaujam Viņam darboties caur Dieva vārdiem Bībelē un sakramentiem.

Kāpēc tik svarīgi ne tikai lasīt, bet arī darīt?

Jautājums skan mazliet nevajadzīgs, jo taču tas ir pašsaprotams, bet bieži vien mēs piedzīvojam, ka vienmēr nedarām to, ko mēs zinām. Atbilde uz šo jautājumu varētu būt tāda, ka zināšanas vien par to, kā būvēt māju neuzbūvē māju, ja mēs nepieliekam roku, lai to būvētu. Bet zināšanas arī ir svarīgas, nevar tikai darīt. Domājot par mūsu dzīvi, tas ir kaut kā līdzīgi, un tāpēc šīs abas lietas ir tik svarīgas, ka tās iet kopā. Kā Jēzus pats saka: „Tāpēc ikviens, kas šos Manus vārdus dzird un dara, pielīdzināms gudram vīram, kas savu namu cēlis uz klints. Kad stiprs lietus lija un straumes nāca un vēji pūta un gāzās šim namam virsū, nams tomēr nesabruka; jo tas bija celtis uz klints. Un ikviens, kas šos Manus vārdus dzird un nedara, pielīdzināms ģeķim, kas savu namu cēlis uz smiltīm. Kad stiprs lietus lija un straumes nāca un vēji pūta un gāzās namam virsū, tad tas sabruka; un posts bija liels. (Mt.4:24).

Ir svarīgi lasīt un dzirdēt Dieva vārdu, bet tam ir jābūt turpinājumam mūsos, jāiesakņojas mūsu sirdīs un darbos. „Bet esiet vārda darītāji un ne tikai klausītāji, paši sevi maldinādami.” (Jēk.1:44)

Atkal šeit Svētais Gars nāk mums palīgā, Viņš ne tikai dod gudrību, bet arī spēku, iedvesmu. Kad mēs lūdzam Svētajam Garam pēc palīdzības, tas nenozīmē, ka mums pašiem nevajag neko darīt, bet, ka mēs atzīstam, ka mēs netiekam galā paši un lūdzam pēc palīdzības, lai mēs varam darīt to, ko mums vajag!

„Mūžu dzīvo, mūžu mācies”

Lai šis teiciens arī īstenojas mūsu dzīvē un lai mēs arī mācītos tā, ka mēs arī mūžīgi varam dzīvot un mūžīgi attīstīties. Lūgsim, lai visa mūsu mācīšanās būtu mums un citiem par svētību.

SARUNA

Lilīta Ļava, Līga Čevere

Intai Matisonei 80 gadu jubileja

Vasaras dienas šobrīd rudenīgas, bet Intas dārzā puķes košas un priecīgas. 13.augustā Intai Matisonei bija skaista dzīves jubileja, kad varam apstāties un novērtēt, cik piepildīta un bagāta var būt cilvēka dzīve.

Savas dzīves biogrāfiskos notikumus Inta jau ir izstāstījusi „Cesvaines Ziņu” redaktorei, un mēs jau arī nākam vairāk parunāties un dzirdēt par to garīgā spēka avotu, kas ir Intas „mūžīgais dzinējs”. Intai nepatīk par sevi skaisti runāt, tāpēc arī mūsu sarunā skaistas frāzes šķiet samākslotas un liekas.

Mēs draudzē Intu vienmēr redzam darbiņos un pienākumos. Tik pierasti un pašsaprotami visos draudzes pasākumos var droši zināt, ka Inta organizēs un nokārtos sagādāšanu, apsveikšanu, pacienāšanu. „Kamēr es varu, man ir jāiet - tā ir nepieciešamība. Gribas, lai viss notiek un ir labi”, saka Inta. Apsveicēju daudzie ziedi un LELB Diakonijas centra „Pateicība par ilggadējo kalpošanu cilvēkiem, kas balstīta uz mūsu kopējās kristīgās ticības pamatiem” ir apliecinājums un patiess novērtējums Intas kalpošanai.

Pati viņa to sauc par pienākumu - ja reiz ko ir apņēmusies, tad izpildīs pēc labākās sirdsapziņas. Vienkāršība, prieks darboties, patiesums ir tās īpašības, kas raksturo Intu un, ko mēs katrs gribētu sevī redzēt vairāk gan kalpošanā, gan jebkurās attiecībās.

Viņa ir no paaudzes, kurai karš un pēckara represijas izjauca daudzus sapņus. No paaudzes, kas prot panest, paciest un ar cieņu izdzīvot katru dienu. Arī Inta no izsūtījuma atgriezās, kad viņai bija 25 gadi. Izsapņoto studiju vietā izmācījās par grāmatvedi un strādāja tirdzniecībā „visādos amatos”, kā

pati smejas. Strādāja ar aizrautību, un vēl tagad atceras, cik radošam un rosīgam bija jābūt tirdzniecības darbiniekam „deficīta laikos”. Intai ideju nekad nav trūcis - arī pēc aiziešanas pensijā. Gan lopkopība, gan mārrutku audzēšana bijis interesants un aktīvs laiks viņas dzīvē.

Mūsu, Cēsaines ev.lut. draudzē, Inta nonāca kalpojot, kad vajadzēja palīdzēt draudzenei atnākt uz baznīcu. Intai arī ļoti gribējies iet pie Dievgalda – tā viņa ir mūsu draudzē. Draudzes padomē Inta tika ievēlēta vēl pirms viņas kristībām un iesvētībām 2002. gadā Zāļu dienā.

Pirms tam jau vairākus gadus Inta bija diakonijas darba vadītāja draudzē, un no 2003. gada - draudzes kasiere, jau 9 gadus. Vēl joprojām Inta piedalās draudzes jubilāru apsveikšanā, īpaši atceroties par vecākās paaudzes cilvēkiem, kas nevar paši vairs atnākt uz baznīcu. Viņai ir gandarījums redzēt cilvēku prieku, ka viņi nav aizmirsti.

Inta ir priecīga, ka „galva ir skaidra”, un viņa var atcerēties un aplānot visus darāmos darbus. „Es esmu diezgan liela optimiste. Grūti kādreiz ir gājis, bet visam ir pāri tikts. Ir notikumi dzīvē, ko gribētos mainīt, ja tā varētu - tad es būtu pavisam laimīga. Par pārējo esmu priecīga”, Inta jūtas piederīga un savā vietā gan savā dzīvē, gan draudzē.

„Kad svētkos tieku apsveikta ar ziediem, dāvaniņām - tas palīdz darboties tālāk”, Inta mums rāda reizē ar Diakonijas centra pateicību saņemto piespraudi, kas viņai ir patiešām vērtīga un svarīga.

Vēl Intai prieks un rūpes par abām mazmeitām, kas tāpat kā Inta, ir mērķtiecīgas, strādīgas un interesantas. Viņa ir pateicīga vedeklai un seko līdzī savai meiteņu darbiem un plāniem ārzemēs. „Juta ir brīvprātīgo darbā Dānijā, kur mācīsies valodu un plāno braukt misijā uz Mozambiku,” Intas sirds ir mierīga par viņām.

„Darbs dara darītāju,” saka Inta un plāno stādīt zemenes. Dārza un mājas darbos labs palīgs viņai ir brālis. Arī mājās Intai ir daudz aplānotu darbiņu. Atpūtai un mieram Intai patīk palasīt dzejoļus -

„...Es gadus neskaitu, vien domās parcilāju tos,

Lai katram savu mīļu reizi, kā bite ziedam pieskartos.

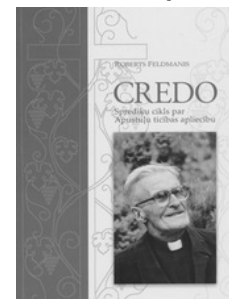
Es gadus neskaitu, vien tajos Dieva svēstos

Pa mazu durvju spraugu, ka pūralādē ieskatos..”/ K.Apškrūma/.

Jubilejas laiks Intai ir aplānots ar mīļiem un svarīgiem cilvēkiem un notikumiem - ģimeni, „Mārtiņrozēm”, draudzes aktivitātēm, represēto biedrības cilvēkiem. Inta novērtē katru cilvēku savā dzīvē un viņai patīk visas puķes, bet vismīļākās ir lillijas un rozes. Katrs pavasaris viņai atkal atnāk ar narcisēm un tulpēm, atkal jauniem darbiem un prieku par katru dienu.

GRĀMATU GALDS

Šogad paiet desmit gadi, kopš Dievs mūžībā aizsauca mūsu Latvijas ev.lut. Baznīcas tēvu mācītāju *Dr. theol.* Robertu Feldmani. Tie, kuri ir piedzīvojuši mācītāja kalpošanu, ar katru gadu arvien skaidrāk un pārliecinošāk apzinās to ieguvumu, kādu Dievs bija devis viņiem un Latvijas Baznīcai caur šo Dieva kalpu. Mācītāja garīgais mantojums ir Dieva dāvana, kas joprojām nes savus augļus Baznīcā. Līdz šim ir izdots R.Feldmaņa „Evanģēliski luteriskā Baznīca un dievkalpojums” (2009), „Latvijas Baznīcas vēsture” (2010), „Vienīgi Kristus”(2011), kā arī Ilmāra Rubeņa grāmata „Misionārs Roberts Feldmanis” (2007). Nu šim pievienojas piektā grāmata „**CREDO**”: Apustuļu ticības apliecības skaidrojums.

Kā šīs grāmatas ievadā raksta mācītājs *Mg.theol.* Ilmārs Rubenis: “Grāmata Credo ir liels dārgums mūsu Baznīcai vismaz divu iemeslu dēļ: tā skaidro un māca ne vien pašu Apustuļu ticības apliecību, bet arī ļauj ieraudzīt, kādā ticībā dzīvoja un kalpoja mācītājs Roberts Feldmanis. Sekošana un kalpošana savam Pestītājam aizņēma visu viņa dzīvi. Šie sprediķi ir mācītāja dzīves un ticības summa, paskaidrojums un atspoguļojums. **Grāmata ir domāta**

kā labs atgādinājums par ticības pamatiem ikvienam, kurš ik dienas vēlas stiprināt savu ticību.”

Ar iepriekš pieminētajiem Roberta Feldmaņa dziļas ticības pilnajiem darbiem ir katram draudzē iespēja iepazīties. Tos var iegādāties mūsu draudzes grāmatu galdā vai pasūtīt pie Astrīdas Briedes. Grāmatas arī var paņemt izlasīšanai no mūsu draudzes bibliotēkas. Lūgums, paņemot grāmatu, atzīmēties tam paredzētā lapā.

SVECĪŠU VAKARI

Sveciņu vakari

29. septembrī plkst. 18⁰⁰ - Ķīnderu kapos;

6. oktobrī plkst. 16⁰⁰ - Stradukalna kapos;

plkst. 17⁰⁰ - Kārzdabas kapos;

plkst. 18⁰⁰ - Cēsaines baznīcas kapos.

INFORMĀCIJA

Mūsu draudzes mācītājs Hanss Jensons no 3. septembra līdz 25. septembrim dosies atvaļinājumā. Šajā laikā dievkalpojumus svētdienās vadīs lektors Jānis Diekonts, bet piektdienās dievkalpojumi mūsu draudzē nenotiks.

Dievkalpojums ar Svēto Vakarēdienu Madonas ev. lut. draudzē (Lazdonas baznīcā) notiks ceturtdienās plkst. 19⁰⁰.

Ja ir nepieciešama garīdznieka palīdzība, lūdzam sazināties ar prāvesta vietnieku, mācītāju Kasparu Eglīti (tel.26520731).

LAULĪBAS

6. oktobrī plkst. 14⁰⁰ mūsu baznīcā laulības pieteikuši:

Alberts Stafeckis un Anda Apenīte

ALFA KURSI

Evanģēlists Guntars Agate Paeglis

Šoruden oktobrī Madonā sāksies alfa kursi, kurus organizē Madonas ev. lut. draudze. Alfa kursi Madonas pilsētā ir pazīstami jau vairāk nekā 5 gadus un tos ir organizējuši „Kristus karaļa” Romas katoļu Madonas draudze. Zīmīgi, ka šogad arī Madonas ev.lut. draudze plecu pie pleca ar brāļiem katoļiem izmantos šo iespēju runāt par Dievu, liecināt par savu ticību un dalīties dzīves pieredzē ikdienā dzīvojot Kristū.

Visiem, kuri vēlas kalpot alfa kursu organizēšanā es lūdzu pieteikties pie evanģēlista Guntara Agates Paegļa mob. tel. 29146912 līdz 07.09.2012.

Alfas kursa kalpotājiem kalpošana sāksies 08.09.2012. pulksten 11.00 Madonas Romas katoļu baznīcā ar sagatavošanas lekcijām, kuras ilgs līdz 19.00.

Pirmā alfas kursu nodarbība ir 26.09.2012. pulksten 19.30 Parka ielā Madonas sociālā centra otrajā stāvā.

INFORMĀCIJA

Jaunais iesvētes mācības kurss sāksies 6. oktobrī plkst. 13⁰⁰.

Nodarbības vadīs draudzes mācītājs Hanss Jensons, lektors Jānis Diekonts un Astrīda Briede. Uz šīm nodarbībām mīļi aicināts ikviens interesents, kurš vēlas vairāk uzzināt par baznīcas mācību, bet īpaši tie, kuri vēlas kristīties, iesvētīties, kristīt bērnus, laulāties.

KALENĀRS

“Ja Tas Kungs tā gribēs, mēs dzīvosim un darīsim to un to.”

/Jēk. 4:15/

Cesvaines draudzes kalendārs

2. septembris **SVĒTDIENA 14. svētdiena pēc Vasarsvētkiem**
9⁰⁰ DIEVKALPOJUMS.

9. septembris **SVĒTDIENA 15. svētdiena pēc Vasarsvētkiem**
9⁰⁰ DIEVKALPOJUMS.

16. septembris **SVĒTDIENA 16. svētdiena pēc Vasarsvētkiem**
9⁰⁰ DIEVKALPOJUMS.
Pēc dievkalpojuma sadraudzība

23. septembris **SVĒTDIENA 17. svētdiena pēc Vasarsvētkiem**
9⁰⁰ DIEVKALPOJUMS.

28. septembris **piektdiena 18⁰⁰ Sarunas par dzīvi un ticību**
19⁰⁰ Dievkalpojums

30. septembris **SVĒTDIENA Ercenģeļa Michaēla un visu eņģeļu dienas tēma**
9⁰⁰ DIEVKALPOJUMS. Kristības, iesvētības.

5.oktobris **piektdiena 18⁰⁰ Sarunas par dzīvi un ticību**
19⁰⁰ Dievkalpojums

Svētdienas skolas nodarbības dievkalpojuma laikā atsāksies 7. oktobrī.

KONTAKTI

Mācītāja pieņemšanas laiks ir piektdienās no plkst. 17⁰⁰ -18⁰⁰, iepriekš piesakoties pa telefonu. Ir iespējams vienoties arī par citu laiku.

Draudzes mācītājs Hanss Jensons, tel. 26524555, hanss.jensons@lelb.lv

Draudzes priekšnieks Normunds Kārklīšs, tel. 29169309, normundskarklins69@inbox.lv

Dr. priekšnieka vietniece Astrīda Briede, tel. 26673450, astrida.briede@inbox.lv

Cesvaines evanģēliski luteriskā draudze, Baznīcas ielā 4, Cesvainē, LV4871,
Reģ. nr. 90000507727, GE Money Bank, konta nr. LV37BATR0051J01815900